

A REACH DIREKTÍVA ACÉLIPARRA GYAKOROLT HATÁSA

1. RÉSZ

Hevesiné Kővári Éva

Kulcsszavak: REACH, acélipar, vegyi anyagok, regisztráció

Keywords: REACH, steel industry, chemicals, registration

Összefoglalás:

2007. júniusában hatályba lépett az Európai Unió REACH rendelete. A rendelet alkalmazása a vegyi anyagok termelése és forgalomba hozatala szempontjából szemléletmód váltást okoz: eddig a veszélyes anyagok azonosításának és értékelésének kezdeményezése a hatóságok feladata volt, mostantól a REACH-rendszerben a bizonyítási kötelezettség az előállító és az importőr felelősségi körébe tartozik majd. A cikk összefoglalja az acélipar specifikus REACH tudnivalókat, melyeknek megértése és alkalmazása elengedhetetlen lesz az ISD DUNAFERR szakemberek számára is.

1. A REACH direktíva bemutatása

A REACH (1907/2006/EK) az EU Kémiai Politikájának neve, a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról szól (*Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals = REACH*). A rendeletet 2006. decemberében fogadták el, és 2007. júniusában lépett hatályba.

A REACH 40 meglévő irányelv és rendelet helyét veszi át, egyetlen rendszert hoz létre, melyben az összes vegyi anyag érintett. A REACH-et valamennyi tagállamban alkalmazni kell.

Az európai acélkészítőket, acélfeldolgozókat és importőröket közvetlenül érinti a direktíva, mivel hatálya alá tartoznak a fémek és az ötvözetek (a vasötvözetek és adalékanyagaik, bevonatok), az oldószerek, tisztítószerek, savak, lúgok, olajok, kenőolajok, fémmegmunkáló folyadékok (és adalékanyagaik), valamint a szerves és szervetlen kémiai vegyületek (pl. salakok).

A REACH rendelet célja:

„...az emberi egészség és a környezet magas szintű védelme .../... önmagukban, készítményekben és árucikkekben lévő anyagok szabad mozgásának biztosítása a versenyképesség és az innováció javítása mellett...”.

A REACH - Útmutató az Európai Acélipar számára EUROFER kiadvány alapján összeállította: Hevesiné Kővári Éva (Dunaferr)

E célok elérése érdekében a REACH az ipart teszi felelőssé a vegyi anyagok kockázatának kezeléséért és a biztonsági információk biztosításáért a továbbfelhasználók, és ahol szükséges, a fogyasztók számára. Az előző rendszer szerint a kormányok/hatóságok voltak felelősek a nem biztonságos anyagok használatának korlátozása miatt.

A REACH minden anyagra vonatkozik: magára az anyagra, a készítményekre és számos árucikkre. Az ezzel kapcsolatos definíciók:

Anyag: olyan természetes állapotban előforduló, vagy gyártási folyamatból származó kémiai elem és vegyületei, amely az anyag stabilitásának megőrzéséhez szükséges adalékanyagot és az alkalmazott folyamatból származó szennyezőt is tartalmazhat, de nem tartalmaz olyan oldószert, amely az anyag stabilitásának befolyásolása, vagy összetételének megváltoztatása nélkül elkülöníthető (pl.: nyersvas, benzol, toluol, cink, stb.);

Készítmény: kettő vagy több anyagot tartalmazó keverék vagy oldat (pl.: ötvözetek, hűtőkenő folyadékok, kenőolaj, stb.);

Árucikk: olyan tárgy, amely az előállítás során a funkcióját a kémiai összetételnél nagyobb mértékben meghatározó formát, felületet vagy alakot kap (pl.: hidegen hengerelt tekercs, cső, csatorna, szerelvények, stb.);

A REACH szerint azokat az anyagokat kell regisztrálni, melyeket évente 1 tonnánál nagyobb mennyiségben gyártanak/importálnak. A regisztrációt a gyártónak, illetve az importőrnek kell végeznie. (Jelenleg körülbelül 30.000 anyag van az EU piacon 1 tonnánál nagyobb mennyiségben.)

Nem tartoznak a REACH hatálya alá a hulladékok, illetve azok az anyagok és anyagcsoportok, melyek tulajdonságai jól ismertek, valamint kis kockázattal alkalmazhatók (gázok, termék-gázok, ásványi anyagok, érc).

A REACH direktíva hatálya alá eső anyagok regisztrálásának elmulasztása esetén annak gyártását, importálását vagy felhasználását az EU-ban megtiltják.

A REACH direktíva alá tartozó engedélyeztetés folyamata négy fő szakaszból áll:

Regisztráció

Az anyagok importőreinek és gyártóinak regisztrálniuk kell az évi 1 tonnánál nagyobb mennyiségű anyagokat az Európai Vegyianyag-ügynökségnél (ECHA), Helsinkiben.

Értékelés

Az ECHA együtt a tagállam illetékes hatóságával megvizsgálja a regisztrációs dokumentációt. (Milyen hatással van az emberi egészségre és a környezetre – és ha szükséges, további információkat vagy vizsgálatokat kérhetnek.)

Engedélyezés

A kockázatos anyagok (karcinogének, mutagének, reprodukciós toxicitású anyagok és a természetre káros anyagok – R50/53 osztály) minden felhasználásához engedély szükséges.

Korlátozás

A tagállam illetékes hatóságai kérhetik egy anyag gyártásának vagy felhasználásának korlátozását, ha az anyag az emberi egészségre vagy a környezetre elfogadhatatlan kockázatot jelent, amelyet Közösségi szinten kell kezelni.

A gyártók és az importőrök feladatai:

- kockázatfelmérés és az anyagok regisztrálása;
- megfelelő biztonsági információk biztosítása a továbbfelhasználóknak, és veszélyesebb anyagok esetében a fogyasztóknak;

a kémiai veszélyekre és azok kezelési technikájára vonatkozó információk továbbadása a szállítói lánc mindkét irányban.

A kémiai anyagok továbbfelhasználóinak feladatai:

- alkalmazniuk kell a szállító által meghatározott, és a Biztonsági Adatlapon (SDS) megadott kockázatkezelési intézkedéseket;
- tovább kell adniuk ezeket az információkat a szállítói láncban.

2. A REACH regisztráció folyamata

2.1. Előzetes regisztráció

Az előzetes regisztrálás 2008. június 01. és 2008. december 01. között történik. Ebben az időszakban a gyártók és importőrök a következő információkat adhatják be azokról az anyagokról, melyeket regisztrálni kívánnak:

- az anyag neve;

- az anyag EINECS és CAS száma – vagy ha ez nem elérhető, az anyag egyéb azonosító kódja;
- a potenciális regisztráló neve és címe (azaz a gyártóé, importőré, vagy az őket képviselő személyé);
- a kapcsolattartó személy neve;
- a regisztráció előirányzott határideje és a mennyiség

Az előzetes regisztrálók további lehetőségként benyújthatnak bármilyen egyéb, meglévő információt az anyag toxicitására vonatkozóan.

Az előzetes regisztrálás nem jelenti azt, hogy az anyagot kötelező lesz ténylegesen regisztrálni az adott mennyiségi sávhoz meghatározott határidőn belül.

Mindazonáltal, azok a gyártók és importőrök, akik elmulasztják az előzetes regisztrálást, nem tudják majd kihasználni a regisztrálás átmeneti időszakát, azaz le kell állítaniuk az anyag gyártását, importálását és forgalomba hozatalát a regisztráció megtörténteig.

Az előzetes regisztrálás a „bevezetett” anyagokra vonatkozik, azaz az EU piacán már jelenlévő, EINECS és/vagy CAS számmal rendelkező anyagokra.

Új anyagok és az előzetesen nem regisztrált, de bevezetett anyagok gyártóinak és importőreinek az anyagokat regisztrálniuk kell a REACH hatályba lépését követő 12 hónapon belül.

Azok a gyártók vagy importőrök, akik elmulasztják az előzetes regisztrálást, nem kapnak támogatást az Anyaginformációs Cserefórumtól (SIEF), valamint számolniuk kell azzal, hogy az anyag regisztrálása nehézkes és költséges lehet. Az előzetes regisztrálás információi ugyanis csak azok számára lesznek elérhetők, akik előzetesen regisztrálták ugyanazt az anyagot.

Várható az is, hogy néhány gyártó és/vagy importőr visszavon anyagokat a piacról, ahelyett, hogy felvállalná akár az előzetes regisztrálás, valamint a későbbi regisztrálás terheit. Más, gyártók és/vagy importőrök engedélyezési kötelezettséggel, vagy korlátozási kötelezettséggel szintén dönthetnek úgy, hogy visszalépnek a piacról. A továbbfelhasználóknak ezért lehet, hogy más szállítókat vagy anyagokat kell majd keresniük.

Anyaginformációs Cserefórumok (SIEF)

2009. január 01-én, egy hónappal az előzetes regisztrálási időszak vége után az Európai Vegyianyag-ügynökség közzéteszi az előzetesen regisztrált anyagok listáját a honlapján.

A lista az előregisztrált anyagok nevét fogja tartalmazni az EINECS vagy CAS számokkal együtt, valamint a regisztráció várható első határidejét.

Anyaginformációs Cserefórumokat azok a gyártók, importőrök és továbbfelhasználók fognak kialakítani, akik ugyanazokat az anyagokat használják. A SIEF céljai a következők:

- meghatározott információk cseréjének megkönnyítése a potenciális regisztrálók között,
- megállapodás az anyag osztályba sorolásáról és címkézéséről, amennyiben az osztályba sorolás és a címkézés tekintetében véleménykülönbség áll fenn a potenciális regisztrálók között.

A SIEF résztvevői a többi résztvevőt ellátják a meglévő tanulmányokkal, közösen meghatározzák, hogy milyen további vizsgálatokra van szükség a célok elérése érdekében, és megszervezik, hogy ezek a tanulmányok elkészüljenek.

A SIEF-ek az anyagokat előzetesen regisztráló gyártók és importőrök jogilag definiált csoportjai. Az anyagokat előzetesen regisztráló gyártók és importőrök számára a SIEF-ben való részvétel kötelező. Minden SIEF 2018. június 01-ig fog működni.

A SIEF tagok határozhatnak úgy, hogy előnyös számukra konzorciumot alapítani, ily módon megosztani az anyagok Kémiai Biztonsági Jelentéséhez szükséges adatgyűjtés, vizsgálatok és/vagy előkészítés költségeit. A konzorciumok létrehozása önkéntes.

2.3. Regisztráció

A regisztrációkat 2008. június 01-től, a regisztrációs folyamat kezdetétől lehet benyújtani az ECHA-hoz. Ha egy anyagot előzetesen regisztráltak, akkor az átmeneti időszak lehetőségeit lehet alkalmazni, azaz a regisztráció három lépésben engedélyezett az EU-ban gyártott vagy az EU piacon forgalmazott mennyiségek alapján, ezek:

2010. december 01. regisztrálási határidő

- **évi 1000 tonna** vagy afölötti mennyiségű anyagok;
- évi 1 tonnát meghaladó mennyiségű karcinogének, mutagének és reprodukciós toxicitású anyagok (CMR 1. és 2. kategória);
- évi 100 tonna vagy afölötti mennyiségű, a vízi élőlényekre nagyon mérgezőként besorolt anyagok (R50/53).

2013. június 01. regisztrálási határidő

- **évi 100 tonna** vagy afölötti mennyiségű anyagokra.

2018. június 01. regisztrálási határidő

- **évi 1 tonna** vagy afölötti mennyiségű anyagokra.

A jogi személyek (azaz a gyártók és az importőrök) önkéntesen regisztrálhatják a már bevezetett anyagokat 2008. június 01. és a fent megadott átmeneti határidők között, azonban új anyagokat ezentúl csak regisztráció után lehet forgalomba hozni.

1. táblázat

Regisztrációs dokumentumokkal szemben támasztott követelmények

Gyártott / importált mennyiség	Dokumentum típusa	Adattartalom
1-10 tonna	Technikai Dosszié (Hiv.: 10. cikk)	<ul style="list-style-type: none"> - Gyártás és felhasználás részletei - Tulajdonságok és öko/toxikológiai adatok - Az anyag osztályozása és címkézése - Átfogó vizsgálati összefoglaló - Vizsgálati javaslatok - Biztonsági Adatlapok - Kémiai biztonsági felmérés - Biztonságos használatra vonatkozó útmutató
> 10 tonna	Kémiai Biztonsági Jelentés (Hiv.: 14. cikk)	<p>A fentiekén felül:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Az anyag veszélyessége és osztályozása, azonosítása (PBT-ként vagy vPvB-ként, ha alkalmazható) - Expozíciós forgatókönyvek, beleértve a kockázatkezelést és a működési feltételeket.

A REACH az önmagukban vagy készítményekben előforduló anyagokra és az árucikkekben előforduló anyagokra előírja a gyártók és importőrök számára egy úgynevezett „**Technikai Dosszié**” benyújtását az évi egy tonnát elérő, vagy meghaladó mennyiségben gyártott vagy importált anyagok esetében.

Az évi 10 tonnát meghaladó mennyiségben gyártott, importált vagy felhasznált anyagok esetében egy kiegészítő, részletesebb, úgynevezett „**Kémiai Biztonsági Jelentés (CSR)**” benyújtása is kötelező.

Ezek a dokumentumok egy anyag tulajdonságaira, felhasználására és osztályozására vonatkozó információkat tartalmaznak, és tartalmazzák még a biztonságos felhasználásra vonatkozó útmutatásokat is.

A REACH előírja, hogy a gyártók és importőrök az anyagokat önmagukban, készítményekben és árucikkekben is regisztrálják. A következő szakaszok útmutatásai ezeket a követelményeket részletezik.

2.3.1 Az anyagok önmagukban történő regisztrálása

Az integrált vas- és acélgyártók nyersvasat termelnek, erre előírt a REACH szerinti regisztrálás.

A kokszolóművek számára kötelező regisztrálni a kokszolómű melléktermékeit (pl.: benzol, kőszénkátrány, toluol, stb.), amelyeket forgalomba hoznak.

Sok EU acélgyártó ötvözetekhez és bevonatokhoz fémeket importál (azaz közvetlenül felelős a fémek EU-n kívüli importjéért), míg mások a behozott fémek továbbfelhasználói. A fémek behozataláért közvetlenül felelős társaságok számára is kötelező regisztrálni ezeket az anyagokat.

Az ECHA REACH Navigator honlap részletes útmutatást biztosít az anyagok REACH szerinti azonosításához és megnevezéséhez, valamint az anyagok és intermedierek regisztrálásához.

A REACH IV. és V. mellékletei felsorolják azokat az anyagokat, melyeket nem kell regisztrálni.

A IV. melléklet Regisztrálási kötelezettségek alóli mentességek a 2. cikk (7) bekezdés a) pontja felsorol számos anyagot (elsősorban élelmiszerekkel kapcsolatos anyagokat, de tartalmaz olyan szeretlen elemeket is, melyek fontosak az acélgyártók számára), melyek „... lényegi tulajdonságai miatt minimális kockázatot jelentő anyagnak tekintett anyagok.”

Az V. melléklet Regisztrálási kötelezettségek alóli mentességek a 2. cikk (7) bekezdés b) pontja a következő anyagokat mentesíti a regisztráció alól:

- a természetben előforduló anyagok, amennyiben azokat kémiaiilag nem alakítják át: ásványi anyagok, ércek, dúsított ércek, cementklinker, földgáz, cseppfolyósított propán-bután gáz, földgáz kondenzátum, vívőgázok és összetevőik, kőolaj, kokszt.”
- A 7. pontban felsoroltaktól eltérő, természetben előforduló anyagok, amennyiben azokat kémiaiilag nem alakítják át, kivéve, ha a 67/548/EGK irányelv értelmében megfelelnek a veszélyesként való besorolás feltételeinek.”
- „Egyszerű elemi anyagok, amelyeknek a veszélyei és kockázatai ismertek: hidrogén, oxigén, nemesgázok (argon, hélium, neon, xenon), nitrogén.”

2.3.2. Készítményekben található anyagok regisztrálása

A REACH 6. cikke előírja az évi egy tonnát elérő, vagy meghaladó mennyiségben gyártott, vagy importált készítményekben előforduló anyagok regisztrációját. *[A készítmények definíciójaként itt az anyagok keverékét értjük – ide tartoznak az ötvözetek is].*

Azonban ha egy anyagot már regisztráltak, és ötvözés során az anyagot felhasználják, akkor az ötvözet gyártójának, mint az ötvözőanyag közvetlen továbbfelhasználójának, nem kell regisztrálnia. Ez különösen az adalék fémekre vonatkozik.

Ezzel szemben az olvasztott ötvözetek gyártói (pl.: ferrokrom, ferronikkel, stb.) kötelesek az ötvözetekben előforduló anyagokat regisztrálni. Ez a követelmény abból ered, hogy az olvasztási folyamat egy vagy több ásványi anyagot, vagy ércet fémes ötvözeté alakít át, azaz fémek olyan keverékévé, vagy fémek és nem fémes anyagok olyan keverékévé, amely azelőtt nem létezett. A REACH logikája szerint az olvasztott ötvözetek gyártói „új” anyagot gyártanak és hoznak forgalomba, ezért ezeknek az anyagok a regisztrálása kötelező.

A REACH 6. cikke szerint az ötvözetek, és minden készítmény importőrei kötelesek az évi egy tonnát meghaladó mennyiségű anyagokat regisztrálni.

Az EIMAG (Európai Fémes Ötvözetek Csoport) az ötvözetek gyártói és importőrei számára készített egy útmutatót a pre-regisztrációról és a regisztrációról, amelyben ezeket a kérdéseket részletesen kifejti.

2.3.3. Árucikkekben található anyagok regisztrálása

Az árucikkekben előforduló anyagok regisztrálási és bejelentési követelményeit a REACH 7. cikke részletezi. Első látásra a 7. cikk (1) bekezdésének rendelkezései alapján úgy tűnik, hogy minden árucikkben előforduló anyagot regisztrálni kell, a 7. cikk (2) bekezdése alapján pedig az árucikkekben előforduló SHVC-eket (*SHVC = különös aggodalomra okot adó anyagok*) be kell jelenteni az ECHA felé.

A 7. cikk (1) bekezdése előírja az árucikkek előállítói vagy importőrei számára az árucikkekben előforduló minden anyag regisztrálását, ha a két alábbi feltétel egyidejűleg teljesül:

- (a) az anyag előállítónként, vagy importőrönként összesen évi egy tonnát meghaladó mennyiségben van jelen az adott árucikkekben;
- (b) az anyag szokásos, vagy ésszerűen előre látható felhasználási feltételek mellett a környezetbe jut.

Fontos megemlíteni, hogy a „környezetbe jut” azt jelenti, hogy az árucikk a funkciója miatt kerül a környezetbe (pl.: a katódos védelem miatt használt mesterséges anódból kiengedett cink). A korrózió, vagy a kopás önmagában nem tekintendő „környezetbe jutás”-nak.

A 7. cikk (2) bekezdése előírja az árucikkek előállítói vagy importőrei számára az ECHA-nak történő bejelentést, ha az árucikk SHVC-t tartalmaz, és ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

- (a) az anyag előállítónként, vagy importőrönként összesen évi egy tonnát meghaladó mennyiségben van jelen az adott árucikkekben;
- (b) az anyag 0,1 tömegszázaléknál nagyobb koncentrációban van jelen az adott árucikkekben.

Ha az árucikk előállítója, vagy importőre be tudja mutatni, hogy a szokásos használat és a használat előre látható feltételei (beleértve a megsemmisítést) közben emberekre vagy a környezetre nincs expozíció, akkor a bejelentés nem kötelező. Ha a bejelentés kötelező, akkor a következő információkat kell megadni:

- (a) az előállító vagy az importőr neve és kapcsolati adatai;
- (b) az anyag regisztrációs száma(i), ha van(nak);
- (c) az anyag azonosító adatai;
- (d) az anyag(ok) veszélyességi osztályba sorolása;

(e) rövid ismertető az anyag(ok) árucikk(ek)ben történő felhasználásáról;

(f) az anyag(ok) mennyiségi tartománya (úgy mint 1-10 tonna, 10-100 tonna, és így tovább).

A bejelentés kézhezvételekor az ECHA hozhat olyan határozatot, amely előírja az árucikkek előállítóinak vagy importőreinek, hogy nyújtsanak be regisztrálási kérelmet az adott árucikkekben található anyagra, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- (a) az anyag évente, előállítónként vagy importőrönként, összesen az egy tonnát meghaladó mennyiségben van jelen az árucikkekben;
- (b) az Ügynökség megalapozottan feltételezi, hogy:
 - o az árucikkekben az anyag bocsátódik ki a környezetbe; és
 - o az anyagnak az árucikkekben való kibocsátása kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre nézve;
- (c) az anyagra nem vonatkozik a 7. cikk (1) bekezdése.

2011. június elsejétől kezdődően a 7. cikk (2) bekezdésével kapcsolatos intézkedések 6 hónapig alkalmazandók, miután az anyag felkerül az engedélyezési listára.

Az „*Útmutató az árucikkekben jelen lévő anyagokra vonatkozó követelményekről*” dokumentum felkerült az ECHA REACH Navigator honlapra. (*Guidance on requirements for substances in articles, May 2007*)

Ez az útmutató nagy jelentőséggel bír a fém félkész termékek importőrei számára. A termék státusza (azaz, hogy anyag, készítmény vagy árucikk-e a REACH szerint) fogja meghatározni az importőr előzetes regisztrálási stratégiáját, és végül, a regisztrációs követelmények mértékét.

Készítményként a fém félkész termékek a 6. cikk követelményei alá tartoznának. Azonban ha a fém félkész termékek megfelelnek az árucikk definíciójának is, valamint az árucikkekben jelenlévő anyagokra vonatkozó követelményekről szóló útmutatóban megadott kiegészítő feltételeknek, akkor alkalmazhatóak rá a 7. cikk szerint megállapított kevésbé költséges követelmények is.

2.3.4. Továbbfelhasználók

A REACH kötelezettségeket ró a továbbfelhasználókra (*DU: Downstream User*) is, de ezek kevésbé költségesek, mint az anyagok gyártóinak és importőreinek kötelezettségei. A REACH elsősorban arra kötelezi a DU-kat, hogy segítsék

elő az információ áramlását a szállítói láncban mindkét irányban.

A DU-eknek saját érdekében tájékoztatniuk kell a beszállítóikat az anyagok felhasználásáról, és meg kell bizonyosodniuk arról, hogy a szállítók akarják-e a kérdéses anyagot előzetesen regisztrálni és regisztrálni.

Ha az anyagot előzetesen regisztrálják, majd később regisztrálják, meg kell határozni, hogy a DU felhasználása elfogadott-e „tervezett felhasználásnak” és ahol lehet, a DU felhasználása szerepel-e az anyag kémiai biztonsági értékelésén.

A kötelező gondosságnak megfelelően a szállítóknak nem kell elfogadniuk azokat a felhasználásokat, ahol a kockázatokat nem lehet megfelelően ellenőrizni. A szállítók kereskedelmi okokból határozhatnak úgy, hogy nem éri meg egy anyagot regisztrálni – ebben az esetben a DU-nak fel kell készülnie arra, hogy új beszállítót kell keresnie.

Üzleti okok miatt lehet, hogy a DU nem közli (vagy nem közölheti) az anyag felhasználását a szállítóval. Ilyen körülmények között a DU bejelentheti az anyag használatát az ECHA-nak, és elvégezheti az anyag saját kémiai biztonsági értékelését (CSA: *Chemical Safety Assessment*). Amennyiben ezt a lehetőséget választja, nem szükséges a regisztrációt vagy a kémiai biztonsági értékelést benyújtania az ECHA-nak. Ebben az esetben azonban a CSA-t dokumentálni kell, naprakészen kell tartani, és meg kell őrizni jövőbeni használathoz.

A DU-k az anyag(ok) felhasználásával kapcsolatos expozíciós adatokat adhatnak a szállítóknak annak érdekében, hogy segítsék az expozíciós forgatókönyvek és a javasolt kockázatkezelési intézkedések elkészítését. Ezeket az információkat a Biztonsági Adatlap (SDS: *Safety Data Sheet*) fogja tartalmazni.

A DU expozíciós adatbiztosításától függetlenül a beszállító – ahol lehetséges – expozíciós forgatókönyveket és kockázatkezelési intézkedéseket készít az anyag(ok) biztonságos használatának biztosítása érdekében. A DU-k kötelesek meghatározni, hogy ezek a javaslatok elegendőek-e az anyag(ok) biztonságos felhasználásának biztosításához.

Ha a DU szigorúbb kockázatkezelési intézkedéseket alkalmaz, akkor erről köteles tájékoztatni a beszállítót. A beszállító ezután köteles felülvizsgálni a kockázatkezelési javaslatait, és ha szükséges, megváltoztatni az SDS-t.

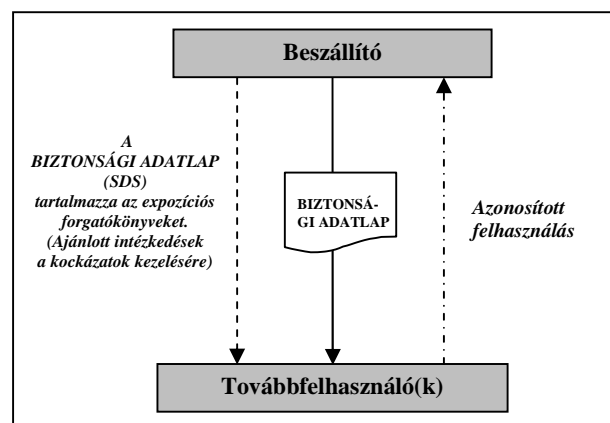
A DU köteles a beszállító által a Biztonsági Adatlapon meghatározott kockázatkezelési intéz-

kedéseket alkalmazni, és ezeket az információkat köteles továbbadni a szállítói láncban. Tájékoztatniuk kell a beszállítót arról is, hogy a további felhasználók hogyan használják fel az anyagot, hogy ezek az információk a kémiai biztonsági értékelésbe bekerülhessenek. (1. ábra)

A Biztonsági Adatlapok a szállítói láncban a kémiai információk továbbadásának elsődleges eszközei. A Biztonsági Adatlapok esetében a 91/155/EGK irányelv rendelkezéseit vette át a REACH rendelet, habár ez az új rendelet néhány változást hozott a vegyi anyagok szállítóinak SDS-sel kapcsolatos kötelezettségei körébe.

Változások:

- Kémiai Biztonsági Jelentés „CSR” adatainak feltüntetése (anyag >10 tonna / év / előállító);
- az SDS számos pontjának változása;
- a beszállító e-mail címének megadása.

1. ábra

A továbbfelhasználók felelősségeinek áttekintése

Az SDS-ek azokhoz az anyagokhoz szükségesek, amelyek az emberi egészségre és a környezetre veszélyes anyagként kerültek besorolásra (azaz PBT és vPvB) vagy amelyek szerepelnek az engedélyezési listán.

A meglévő SDS-eket frissíteni, aktualizálni kell, amint az anyag emberi egészséggel és környezettel kapcsolatos tulajdonságairól újabb információk válnak elérhetővé a kémiai biztonsági értékelés eredményeképpen. Ahol lehetséges, expozíciós forgatókönyveket kell mellékelni a biztonsági adatlapokhoz.

A szállítói lánc minden szereplője köteles továbbadni a frissített SDS-eket a szállítói láncban.